

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 226.197 van 23 januari 2014
in de zaak A. 210.402/XIV-35.281**

In zake : Gholam SHAROKHI
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Stany Buysse
 kantoor houdend te 9000 Gent
 Kortrijksesteenweg 597
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Justitie

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 8 oktober 2013, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de Federale Overheidsdienst Justitie, dienst Voogdij, van 6 augustus 2013 waarbij wordt vastgesteld dat verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 5 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 “Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen” van de programmawet van 24 december 2002, waardoor zijn plaatsing onder de hoede van de dienst Voogdij van rechtswege vervalt op de datum van de kennisgeving van de bestreden beslissing.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een verslag opgesteld overeenkomstig artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 15 januari 2014.

Kamervoorzitter André Beirlaen heeft verslag uitgebracht.

Attaché Anja Billooye, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoeker verklaart op 25 juli 2013 van Afghaanse nationaliteit te zijn en geboren te zijn op 31 juli 1997. Op 25 juli 2013 wordt verzoeker onder de hoede geplaatst van de dienst Voogdij.

Aangezien er twijfel is omtrent de ingeroepen leeftijd van verzoeker, laat de dienst Voogdij op vraag van de dienst Vreemdelingenzaken een leeftijdsonderzoek uitvoeren.

In het Militair Hospitaal Koningin Astrid te Neder-over-Heembeek ondergaat verzoeker op 29 juli 2013 een medisch onderzoek waaruit blijkt dat hij ouder is dan 18 jaar.

Vervolgens concludeert de dienst Voogdij dat verzoeker “niet voldoet aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 5 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 ‘Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen’ van de programmawet van 24 december 2002. Bijgevolg vervalt de plaatsing onder de hoede door de dienst Voogdij van Mijnheer Gholam SHAROKHI van rechtswege op de datum van de kennisgeving van deze beslissing.”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

4.1.1. Verzoeker voert als eerste middel aan:

“Eerste middel: Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991, betreffende de uitdrukkelijke motivering van administratieve bestuurshandelingen evenals van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

De Minister dient zijn beslissingen op gemotiveerde wijze te nemen.

Dat dit niet geschied is, minstens op zeer gebrekkige wijze, blijkt uit het feit dat de bestreden beslissing geen exacte informatie meedeelt over welke medische onderzoeken nu werden uitgevoerd om de leeftijd van verzoeker vast te stellen;

De bestreden beslissing stelt dat "Overwegende dat de Dienst Voogdij een medisch onderzoek liet uitvoeren op 29.7.2013 door het Universitair Ziekenhuis teneinde na te gaan of betrokkene al dan niet jonger is dan 18 jaar.";

Vervolgens wordt gesteld dat "op basis van het voorgaande onderzoek kunnen we besluiten met een redelijke wetenschappelijke zekerheid dat bij Mijnheer SHAROKHI Gholam op datum van 29 juli 2013 een leeftijd heeft van ouder dan 18 jaar, waarbij 20,3 jaar met een standaarddeviatie van 2 tal jaar een goede schatting is."

Bijgevolg blijkt geenszins uit de bestreden beslissing welke medische onderzoeken exact werden uitgevoerd aangezien er enkel melding wordt gemaakt van «een medisch onderzoek».

Bijgevolg is er geen enkele duidelijkheid of in casu al dan niet een radiologisch en/of een tandheelkundig onderzoek werd uitgeoefend; of er al dan niet een botonderzoek werd uitgevoerd en of er bij verzoeker al dan niet een radiografie van het sleutelbeen werd uitgevoerd.

Hieruit volgt tevens dat uit de bestreden beslissing geenszins kan worden afgeleid dat zij al dan niet werd genomen op grond van de enkele resultaten van een botonderzoek, hetgeen niet toegelaten is.

Dat er bijgevolg zeker een gebrekkige motivering is van de bestreden beslissing minstens een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aangezien niet kan worden nagegaan welke onderzoeken al dan niet werden uitgevoerd bij verzoeker voor de leeftijdsbepaling;

Bovendien dient de beslissing ook te motiveren in welke mate de resultaten van de desbetreffende onderzoeken kunnen worden aanvaard rekening houdende met hun beperkte betrouwbaarheid, zeker voor wat betreft de verschillende resultaten voor personen met een andere afkomst;

Ook hier schiet de motivering van de bestreden beslissing tekort.

De omstandigheid dat de resultaten niet samen met de bestreden beslissing werden betekend zodat verzoeker onmogelijk kan weten op welke motieven exact

de bestreden beslissing is gebaseerd, maakt de schending van de formele motiveringsverplichting uit;”.

Beoordeling

4.1.2. In formeel opzicht is de bestreden beslissing afdoende gemotiveerd: verzoeker kent namelijk de reden waarom de bestreden beslissing werd genomen dit is omdat uit het medisch onderzoek blijkt dat hij meerderjarig is.

In het kader van de formele motiveringsplicht is niet vereist dat de beslissing weergeeft welke medische onderzoeken werden uitgevoerd, noch dat het medisch verslag bij de beslissing wordt gevoegd. Evenmin vereist het zorgvuldigheidsbeginsel dit.

Verdere uitweidingen over de betrouwbaarheid van het medisch onderzoek naargelang de afkomst van personen zijn in het licht van de formele motiveringsplicht evenmin vereist.

Het eerste middel is ongegrond.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

4.2.1. Verzoeker voert als tweede middel aan:

“Tweede middel: Schending van de beginselen van behoorlijk bestuur

De bestreden beslissing miskent de beginselen van behoorlijk bestuur aangezien de bestreden beslissing werd genomen zonder dat verzoeker de mogelijkheid kreeg om zijn taskara te tonen of aan de dienst voogdij over te maken.

Verzoeker wenst terzake te verwijzen naar een arrest van de Raad van State van 13 oktober 2008 (nr. 187.039) waarin de Raad vaststelt "dat wat de bewijskracht van voornoemd medisch onderzoek betreft, in de mate dat het besluit dat de verzoeker ouder is dan achttien jaar, dit onderzoek op het eerste gezicht geldt tot bewijs van het tegendeel".

In het kader van de op de tegenpartij rustende verplichting van beginselen van behoorlijk bestuur had verzoeker aldus de kans moeten krijgen om zijn identiteitsdocumenten te laten bezorgen waaruit het tegendeel zou zijn gebleken, nl. dat verzoeker nog minderjarig is.

De bestreden beslissing schendt eveneens de beginselen van behoorlijk bestuur aangezien uit de motivering van de bestreden beslissing kan worden afgeleid dat de Dienst Voogdij in het kader van het medisch onderzoek overeenkomstig art 3 § 2,2°

en art 7 § 1er van de Programmawet van 24 december 2002, geen psycho-affectieve testen zou hebben verricht bij verzoeker overeenkomstig art. 3 van het KB van 22.12.2003.”.

Beoordeling

4.2.2. Het middel is onontvankelijk omdat verzoeker niet toelicht welk beginsel van behoorlijk bestuur werd geschonden.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

4.3.1. Verzoeker voert als derde middel aan:

“Derde middel: Schending van de schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29.07.1991, betreffende de uitdrukkelijke motivering van administratieve bestuurshandelingen evenals van artikel 62 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Alsook tegelijkertijd schending van de Omzendbrief d.d. 19.04.2004 betreffende de plaatsing onder de hoede van de Dienst Voogdij en de identificatie van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen

De bestreden beslissing en het gevoerde onderzoek zijn niet tegemoet gekomen aan de modaliteiten waaronder het medisch onderzoek diende te worden uitgevoerd overeenkomstig deze omzendbrief, met name dat uit geen enkel document blijkt dat verzoeker werd bijgestaan door een tolk.

Dat evenmin uit enig stuk blijkt dat verzoeker de vereiste inlichtingen heeft verkregen over het onderzoek dat hij diende te ondergaan;

Verzoeker heeft ook nergens kennis gekregen van een attest van de arts die de onderzoeken heeft uitgevoerd met de volgende informatie:

"omstandigheden van het uitvoeren van het botonderzoek, instemming van de minderjarige, aanwezigheid van een tolk, aanwezigheid van een begeleider, resultaat van preventief uitgevoerde tests vooraleer het botonderzoek wordt verricht, resultaat van het onderzoek daaronder inbegrepen de foutmarge"

Bijgevolg houdt de bestreden beslissing zowel een schending in van de motiveringsverplichting als van de schending van de bepalingen van de Omzendbrief d.d. 19.04.2004 betreffende de plaatsing onder de hoede van de Dienst Voogdij en de identificatie van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen;”.

Beoordeling

4.3.2. De omzendbrief van 19 april 2004 heeft geen verordenende kracht. Verzoeker kan er geen rechten uit putten en kan de schending ervan niet aanvoeren als middel voor de Raad van State. Verzoeker kan er niet op steunen om de bestreden beslissing in vraag te stellen.

Het middel steunt integraal op de bepalingen van de omzendbrief en is bijgevolg onontvankelijk.

D. Vierde middel

Uiteenzetting van het middel

4.4.1. Verzoeker voert als vierde middel aan:

“Vierde middel:

Schending van art. 46 Burgerlijk Wetboek en van art. 34 Wb. IPR

Overeenkomstig art. 46 B.W. kan verzoeker het bewijs van zijn geboortedatum leveren door alle rechtsmiddelen;

Overeenkomstig art. 34 Wb. IPR wordt de staat van de persoon beheerst door het recht van de staat waarvan men de nationaliteit heeft.

Bovendien heeft overeenkomstig art. 46 B.W. en art. 27 Wb. originele ID documenten een grotere bewijswaarde hebben dan het medische leeftijdsonderzoek door de Dienst Voogdij;

In dit opzicht haalt verzoeker een vonnis aan van de rechtbank van eerste aanleg te Hasselt d.d. 25.02.2008 (rolnummer 07/1328/B) waarin gesteld werd dat de documenten afgeleverd door de Afghaanse ambassade méér bewijswaarde hebben dan een medisch onderzoek.”.

Beoordeling

4.4.2. Onder middel in de zin van artikel 2, § 1, 3° van het procedurereglement moet worden verstaan de voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of het overtreden beginsel en van de wijze waarop deze rechtsregel of dit beginsel wordt geschonden.

In casu somt verzoeker een aantal wetsartikelen op zonder ook maar enigszins toe te lichten op welke wijze de bestreden beslissing deze bepalingen heeft geschonden.

Het vierde middel is onontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van drieëntwintig januari tweeduizend veertien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,
bijgestaan door

Nick Hollevoet,

kamervoorzitter,

toegevoegd griffier.

De griffier

De voorzitter

Nick Hollevoet

André Beirlaen